

-1-

OM DET INTERNE BLADET

Dette er det første nummeret av det interne bladet som SUF skal utgi som et medlemsblad, hvor intern debatt, meldinger, kritikk, rapporter o.l. skal få plass. Bladet blei opprinnelig vedtatt utgitt av SUFs sentralstyre for mange måneder siden, og det er altså ennå ikke kommet lenger enn til dette første nummeret. Dessuten er ikke dette nummeret særlig bra. Det er ikke planmessig redigert, og forøvrig er rapportstoffet, som jo er noe av det mest interessante, ikke av helt ny dato. Sjøl om vi var klar over dette, fant vi det riktig å utgi dette nummeret, for erfaringsmessig er det starten som er vanskeligst, også ved avislagning.

Sjøl om vi ikke legger skjul på at vi synes dette nummeret er dårlig, vil vi understreke at vi venter oss ganske mye av det interne bladet i tida som kommer. Våre svenske kamerater i Clarté har vist at et slikt blad kan bli både godt og interessant, gjennom medlemsavisa si, Clartéisten. Om det interne bladet vårt (vi har ikke funnet noe navn ennå, noen forslag?) skal bli like bra avhenger av at alle lag gjør sin innsats ved å sende bidrag til bladet. Dessuten trur vi at det riktigste for framtida vil være å legge den interne avisa under sentralstyret, og ikke under redaktøren av Ungsosialisten, for det ville gå ut over begge avisene.

XX

SEND INNLEGG TIL SUFs INTERNE BLAD

XX

INNHold I DETTE NUMMER:

Kort kritikk av SFs paksis	av Terje Walen	s. 2
Herbert Marcuse-		s. 6
den endimensjonale ny-marxist		s. 8
Rettelser til politiske bulletiner		s. 9
Referat fra Møre- og Romsdal SUFs fylkesmøte		s.10
Bergen SUF		s.10
Stavanger SUL		s.12
Uttalelse fra Groruddalen SUF		s.12
Resolusjon fra Rogaland SUF		s.13
Molde SUL		s.14
Introduksjon til arbeidet i Oslo/Akershus SUF	av T. Øgrim	s.15
Arbeidet i Oslo/Akershus SUF		

-2-

KORT KRITIKK AV SI' PRAKSIS.

En kritikk av et partis praksis må ha et lett forståelig og riktig utgangspunkt. Denne spesielle kritikken tar utgangspunkt i en helt enkel sak. Fremmer eller hindrer partiet SF idag arbeiderklassens daglige og langsiktige kamp mot kapitaleierne, mot monopolkapitalen? Vidre må kritikken være konkret, den må vise til ting som virkelig forekommer, ikke til gjetninger og løse ideer. For at kritikken skal bli konkret må en ha opplevd og studert det en snakker om, kritikken må være et resultat av ens egen praksis.

Et parti som står på arbeiderklassens side, som går i spissen for arbeiderklassenes daglige og langsiktige kamp, kan ikke ha en hvilken som helst praksis. I hver situasjon er det som regel ytterst få riktige måter å handle på, ofte bare en måte.

For å finne denne måten må partiet vurdere situasjonen riktig. Partiet må finne ut hvordan det skal handle i nøyaktig denne historiske situasjon for å fremme arbeiderklassens kortsiktige og langsiktige kamp.

Vi står idag oppe i en spesiell situasjon. Klassekampen over hele verden er iløpet av de siste åra blitt kraftig tilskjerpet. Arbeidere og undertrykte i en rekke land har gått til omfattende og kraftig kamp mot sine undertrykkere- mot imperialismen og monopolkapitalen.

Her i Norge har dette gitt seg sine egne utslag. Det har medført at et stigende antall innen arbeiderklassen har fått øynene opp for det bedrageri de til daglig er utsatt for fra arbeids"givernes" side. Mange arbeidere mener nå at de selger arbeidskraften sin for billig, at de blir hardt utsugd av kapitalen. Den borgerlige propaganda om velferdsstaten skaller av i stadig større flak. LO og AP er temmelig bra avslørt som kapitalens hjelpere og mange arbeidere er idag villig til å gjøre en aktiv innsats for sin klasse. ~~Endelig~~ arbeidere begynner til og med å bli klar over at de aldri vil få det bra før de har tatt makten fra kapitaleierne og deres stat. Fremdeles er disse en liten gruppe, men ved siden av dette er storparten av de andre innen arbeiderklassen mer eller mindre misfornøyde med tilstanden slik den er, og de venter bare på at noen skal ta ledelsen i kampen.

Vi er kort sagt inne i en situasjon med store muligheter for aktivt arbeid blant arbeidermassene for deres krav på kortere og lengre sikt

-3-

Hva gjør SF i denne situasjonen? I hovedsaken fortsetter partiet sin gamle arbeidsstil som bygger på valgene og arbeidet i Storting og kommunestyrer. Med ytterst få unntak gjør partiet ingen direkte innsats blant og for arbeiderne. Det utsteder programmer og kommer med uttalelser i Stortinget osv., men ingen av partietsledere har tatt initiativet til arbeid blant og for arbeiderklassen- det være seg blant arbeidere, funksjonærer eller andre grupper som lever av å selge sin arbeidskraft. Og uten et slikt arbeid er det i virkeligheten umulig å helpe arbeiderklassen, for ikke å snakke om å lede den i kampen.

Men det verste er at partiledelsen aktivt baktaler og motarbeider de grupper som står eller har stått partiet nær og som er i ferd med å gå ut til arbeidermassene for å være med å organisere og hjelpe dem på alle måter i kampen for de daglige og langsiktige krav.

Partiledelsen og avisen som gjenspeiler meningene til ledelsen viser tydelig at de føler sine personlige maktposisjoner truet av de yngre og mer aktive kreftene. Ledelsen i SF skjeller ut SUF for revolusjonært frasemakeri, for å være håpløst ute av takt med stemningen i befolkningen, for persondyrking av Mao osv.

Hvis vi ser på hele SF er det et mangeartet bilde som møter oss. Noen steder har SF-laga så godt som sovnet inn. Denne tilstanden forekommer mellom hvert valg. Like under og før valgene deler de mest aktive i laget ut valgbrosjyrer, står med liste osv.

Andre steder har laga en viss virksomhet med sentrum i by- eller kommunestyrer. Man diskuterer ekspropriasjonssaker, skolesaker, distriktsutbygging osv.- i styrer og på enkelte lagsmøter. Dessuten tar man gjerne avstand fra SUF og det man kaller deres revolusjonsromantikk og frasemakeri. Av og til er der besøk fra ledelsen i Oslo- da får man iblant et inntrykk av intrigene i hovedstaden innen ledelsen i partiet. I disse laga kan der være noen få som vil følge masselinja, men deres initiativ blir som oftest dempet ned av de andre.

Ennå andre steder er der flere fraksjoner med forskjellig politisk linje i samme SF-lag. I Bergen og Oslo har det vært og er til dels slik. Der er da en gammel garde som består av eldre og yngre medlemmer som arbeider etter "valgene er det viktigste"-metoden og en yngre garde som består av yngre med støtte i en del eldre medlemmer (som regel svært få om i det hele tatt noen) som vil arbeide etter

-4-

"ut til massene"-metoden. Mellom disse to hovedtendenser er der kamp og den første garde vil med sin passivitet hindre masseaksjoner med hele parti-laget.

I noen SF-lag arbeider man aktivt ute blant massene. I Ålvik i Hardanger er der et slikt lag. Karakteristisk er det at nettopp dette laget satte igang og dannet et SUF-lag fordi det følte at det ikke fikk gjort nok alene. Dette er et direkte bevis på at hovedlinja i SFs praksis er uriktig. De SFere som har forstått at det er bare folket som lager historien- og at et parti som vil skape noe nytt i historien, må forlike seg på folket, må ut til folket- disse vil ha hjelp fra SUF.

I partiledelsen i Oslo kokes alle politiske motsetninger ned til personlige motsetninger. De mange fraksjonene driver derved maktkamp på det personlige plan og kan derfor aldri komme til klarhet om hvilke politiske motsetninger som skiller fraksjonene. Partiledelsens energi tappes ut i småborgerlig kranjel istedenfor å bli brukt i politisk arbeid. Dette er en ødeleggende arbeidsstil.

En viktig del av partipraksisen er studiearbeidet, hvilke studier partiets ledelse anbefaler og hvordan de enkelte lag arbeider på dette felt. I hele SF er studievirkksomheten svært dårlig. SF skal være et sosialistisk parti- og så unnlater man å studere sosialismen store klassikere, Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao. Disse har i forskjellige perioder vært de ledende sosialistiske teoretiske og praktikere, og av deres verker kan et sosialistisk parti øse utallige uvurderlig nyttige erfaringer til bruk i arbeidet for sosialisme. Uten et slikt studiearbeid vil partiet gjøre allverdens dumme tabber som ellers kunne vært unngått, og partiet vil aldri kunne lede arbeiderklassen i kampen framover mot sosialismen. Når det gjelder det dårlige studiearbeid, finnes der så godt som ingen positive unntagelser.

Vi ser altså at ledelsen driver personlig intrigespill, at arbeidet har sitt sentrum i Storting og by- og kommunestyre, at studievirkksomheten er svært dårlig og at partiledelsen og mange innen partiet, passivt og aktivt motarbeider aktivistene som vil ut til massene, som vil legge hovedvekten på det utenomparlamentariske arbeid ved å ta del i arbeiderklassens kamp og gjennom denne kampen hjelpe arbeiderklassen til å bli klar over de større oppgavene som den har- nemlig revolusjonen og opprettelsen av arbeiderklassens diktatur over de utbyttere og senere overgangen til det klasseløse samfunn, til kommunismen.

-5-

I det alt vesentlige er arbeiderklassen idag derfor ikke tjent med SF. Partiet henger i halen på utviklingen som en bremse istedenfor å lede utviklingen. Denne feilaktige praksis gjenspeiler en feilaktig teori eller mangel på en skikkelig teori. Innen SF finnes likevel mange positive folk som i virkeligheten står på arbeid rklassens side og som vil være med å drive skikkelig arbeid for sosialismen. Disse hindres i sitt arbeid av partiledelsen.

Noen sier at vi må ha tålmodighet med partiet, vi kan ikke vente at partimedlemmene skal følge med i utviklingen sånn på sparket, de må få summe seg. Men aktivistene kan ikke sette seg ned på baken og vente - partiets medlemmer må vel summe seg sammen med ledelsen, men da kan de ikke samtidig forlange å få lede en utvikling som de ikke kan følge skikkelig med i.

Hvert SUF-lag blir nødt til å gjøre seg opp en mening om forholdet til SF, om vi er tjent med å satse på SF i arbeidet for sosialismen, eller om partiet er et for stort hinder for den vidre utvikling.

I alle tilfeller må vi være helt klar over at SF nå bremser på utviklingen - at det ikke er et skikkelig parti med evne til å lede arbeiderklassen. Det er et parti med mange flere mangler enn gode sider. Deretter må vi innrette arbeidet i SUF-laga. Hvis vi gjør noe annet tar vi ikke hensyn til situasjonen slik den virkelig er, og den som ikke tar hensyn til de virkelige forhold, vil handle feil.

Terje Walen.

-6-

HERBERT MARCUSE- DEN ENDIMENSJONALE NYMARXIST.

Helge Rønning heter en tidligere formannskandidat i Studentersamfunnet i Oslo. Herbert Marcuse heter en professor i filosofi i San Diego i USA. Forbindelsen mellom de to består i at den første er blitt beruset av den andre, og offentliggjør sine hallusinasjoner overalt hvor han kommer til. Siden det er enhver SUFers plikt først og fremst å studere Marxisme-Leninismen Mao Tse-tungs tenkning, har vårt studium av filosofiprofessoren desverre måttet begrense seg til Helge Rønnings delirievisjoner, samt et utsnitt fra boka "One Dimensional Man" trykt i "Profil" i sommer. Men selv om vårt kjennskap til profeten er grunt, vil vi ikke unnlate å gjøre andre SUFere oppmerksom på denne muligheten til avslappende underholdning. La oss se litt på stoffet:

Marcuse er for det første noe som kalles nymarxist. Det består i at man a) ikke er "dogmatiker", men også i at man b) har oppdaget at Marx en gang var ung. Og ikke nok med at han var ung, men han skrev bøker da også! I glede over denne oppdagelse, som i historien kan sammenlignes med Schliemanns oppdagelse av Troja, trykker "nymarxistene" Marx' ungdomsskrifter like heftig til sitt bryst som Schliemann omfavnet Illiaden. Mens Illiaden gav Schliemann gamle ruiner, har Marx' ungdomsskrifter gitt Marcuse begrepet "fremmedgjøring". Marx sluttet å bruke begrepet, med den begrunnelsen at det er ukorrekt, det riktige ordet er "utbytting". Men nymarxistene ser øyensynlig denne begrunnelsen som en begynnende åreforkalkning hos den ikke lenger unge Marx- for de er så henrykte i sin fremmedgjordhet som et barn med en ballong.

Men Profeten i San Diego er ikke bare opptatt av fremmedgjøring. Han snakker også om noe som han kaller dimensjoner. Om han forklarer begrepet skal vi ikke si med sikkerhet- Helge Rønning gjør det iallefall heller ikke. Våre dagers veslige samfunn er nok ikke så strålende som mange mener. Det har nemlig bare en dimensjon. Det forklares ikke nærmere hva som ligger i dette. Men siden det moderne industrisamfunn bare har en dimensjon, har vel idealsamfunnet flere. Vi kan jo forestille oss en rangstige eller et karaktersystem med fra en til ti dimensjoner, omtrent som søndagsskolebarn får stjerner. Men la oss ikke henge oss opp i dette med dimensjoner, vi kunne bli anklaget for å være usakelige. La oss heller gå løs på den delen av stoffet som tross alt må kalles "samfunnsanalyse". Herbert Marcuse forkynner at samfunnet er teknologisk. Kapitalisme hører vi lite om, imperialismenå mindre. Typisk er følgende sitat H.R.s kronikk i Orientering

-7-

(den grønne avisa dere vet) nr. 27 i år: "Det er ikke bare Sovjet-samfunnet som blir utsatt for Marcuses kritiske analyse i denne boka, for gjennom sin analyse av dette samfunnet viser han at Sovjet-Samveldet og det vestlige samfunn bygger på samme teknologiske grunn. Det avgjørende problem er hvorledes man bruker teknologien. Innen begge systemer brukes den til å undertrykke individene. De frigjørende muligheter utnyttes ikke." (understrekninger v. undertegnende) Altså: her er det spørsmål om teknologi, barn, teknologi først og fremst. Tro ikke at det her er snakk om økonomi og produksjonsforhold, det er teknologiens verk alt sammen.

Klassekamp? Hva kan ~~California~~ California-professoren lære oss om klassekampen? Vi har ikke kommet problemet nærmere enn til følgende sitat: "I vårt samfunn er motsetningene blitt glattet over. Den gamle kontradiksjonen mellom proletariat og kapital eksisterer fremdeles, men den er blitt skjult og de to klassene er nå forent i arbeidet for å bevare status quo." (Profil nr. 3-68) Det beste eksempel på dette samarbeidet for å bevare status quo skulle vel være vårens student- og arbeideropprør i Frankrike- eller kanskje søppeltømmerstreiken i New York, da amerikanske søppeltømmere protesterte mot forandringene i samfunnet så det kunne luktes i miles omkrets!

Om arbeiderne sier profeten: "Slavene i det teknologiske industrisamfunnet er sublimerte slaver, for deres stilling er betinget av at mennesket er blitt redusert til en ting. Det er ikke slitet som avgjør deres stilling i samfunnet." Arbeiderne er nemlig manipulert. "Det er ikke lenger nødvendig med terror for å ensrette samfunnet. Et totalitært system lar seg også bygge opp gjennom økonomisk og teknisk manipulering." Og det viktigste middel til å manipulere de sublimerte slavene i det endimensjonale moderne industrisamfunn, er- hold deg fast, kjære leser- det endimensjonale språket!

"I det endimensjonale samfunn som Marcuse analyserer, tjener språket til å inngi samfunnets medlemmer en falsk bevissthet om systemets rasjonalitet. Ordene blir klisjeer som forutsetter og skaper en bestemt reaksjon, derfor utelukker kommunikasjonsmidlene en virkelig betydningsutvikling. Språket virker ved hjelp av tautologier og synonymymer; men det beveger seg ikke mot kvalitative forskjeller. Det er blitt ritualisert og imunt overfor motsigelser," sier Helge Rønning i Orientering. Bortsett fra at det frister en til å tro at i alle fall Helge Rønning er blitt immun overfor motsigelser, får man helt klart det inntrykk at professoren fra Disneyland mener språket er

hovedfienden for vestens arbeidere! Er det noe rart imperialistenes trolldom, avisene, viser oss Marcuse som hovedinspiratoren til vårens studentopptøyer verden over? Er det rart at redaktører fra Springer til Cordtsen (eller for den saks skyld Kandahl) gjør hva de kan for å manipulere plastmarxisten fra San Diego på oss? Skal vi gi oss til å kjempe mot språket, vil vi i alle fall være uskadeliggjort for tid og evighet. Det marcumane gjør like lite revolusjon som andre hippies., fra Donald Duck til Helge Rønning.

Marcuse mener i følge Rønning at " det er er bare den kritikk som kan overskride samfunnet som kan forårsake noen forandring". La oss håpe, når profeten nå kommer på Pax og Gyldendal til høsten, at vi kan få en kritikk som overskrider Marcuse. La oss i mellomtiden more oss med Helge Rønning i ledige stunder, når vi vil slappe av fra klassekampens virkelighet.

Den store gru

PS.

"Den teknologiske utvikling har ført til at arbeidsprosessen ikke lenger framstår som slit." H.R. i Orientering.

R E T T E L S E R mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

I Politisk Bulletin fra SUFs sommerleir:

Sverre Knutsen og Tron Øgrim har en fire og en halv sides melding om forslaget til politisk plattform for SUF. Under nattlig maskinskriving har det sneket seg inn en ganske betydelig feil. På side 4 i meldinga står det i annet avsnitt, annen linje: "Etter debatten på sommerleiren må en del områder utdypes: proletariatets diktatur, partiets oppbygging og rolle, ..."

Her ber vi alle merke seg at programmet ikke skal inneholde noe om "partiets oppbygging og rolle", og det har forslagsstillerne aldri ment heller.

I Politisk Bulletin med landsmøtedokumenter:

Et forslag til politisk plattform for SUF er undertegna:

"Tønnes Thorsen, Stavanger SUL."

Det opplyses nå at Tønnes Thorsen ikke er medlem av Stavanger SUL.

-9-

REFERAT FRA MØRE OG ROMSDAL SUFS FYLKESMØTE.

Lokallaga i Kristiansund, Ålesund og Molde SUL var samlet til fylkesmøte i Molde søndag 28. april. Etter valg av ordstyrer og referent, ble eventuell dannelsen av fylkesstyre debattert. Det viste seg å være en del uenighet om hvordan samarbeidet mellom laga skulle legges opp. Resultatet ble at et forslag fra Halfdan Wiik ble vedtatt. Wiiks forslag gikk i korthet ut på at det skulle dannes et kontaktstyre bestående av ett medlem fra hvert lag som skal oprettholde skriftlig kontakt. Oppgavene skal være samordning og gjensidig økonomisk støtte.

Neste punkt på saklista var SUFs arbeidsoppgaver i fylket. Viktige oppgaver som ble trukket fram i debatten var bl.a.: Opprettelse av nye lag, spredning av "Vår Mening" (SFs fylkesavis for Møre og Romsdal), og kontakt med arbeiderungdommen. Debatten dreiet seg imidlertid mest om aksjonsformer, og "malingssaka" i Kristiansund ble grundig diskutert. Fra Kristiansund SUL ble det slått fast at det ikke var SUL som sto bak, men enkeltpersoner fra AUL og SUL. I Kristiansund SUL ville en ikke ta avstand fra selve aksjonsformen, men foreslo bruk av vannfarge. Det var delte meninger på fylkesmøte om hvorvidt denne aksjonsformen var akseptabel:

Punkt 4 på dagsorden var SFs fylkesorgan "Vår Mening". Diskusjonen dreide seg bl.a. om det var ønskelig med et redaksjonsråd eller ikke. Det kom ikke til noen avklaring i denne saka. Derimot ble følgende resolusjon om "Vår Mening" vedtatt: "Møre og Romsdal SUF går imot at noe organ skal ha myndighet over avisa."

Fylkesmøtet vedtok også følgende resolusjon: "Møre og Romsdal SUF tar på det sterkeste avstand fra den bevisste ensrettingspolitikk i "Maoistisk" retning som drives fra sentralt hold i SUF, spesielt gjennom "Ungsosialisten". Vi ønsker ikke våre tanker formyndet av de sosialistiske teologer som forfekter "Marxismen-Leninismen-Mao Tse-tungs tenkning" som den eneste rette lære. En slik ensretting hører ikke hjemme i en virkelig revolusjonær bevegelse hvor enhver sosialistisk ideretning bør kunne få virke fritt."

Til slutt holdt Halfdan Wiik et foredrag om en moderne, sosialistisk strategi der han bl.a. tok avstand fra "Maoistene" som han mente ikke var på høyde med den historiske situasjon.

Iver Otto Gjelstenli
(referent)

BERGEN SUF

SUF i Bergen har i vårsemesteret satt i gang en studiesirkel i marxisme, for å bedre medlemmenes forståelse og kunnskaper om sosialistisk teori. Studiesirkelen har bygget på et brevkurs utarbeidet av Clarté. Sirkelen har vært elementær, men vi har likevel fått en relativ grundig gjennomgåelse av den historiske og dialektiske materialisme.

Studiearbeidet i laget i Bergen har tidligere vært nokså tilfeldig, men nå ser det ut for at det begynner å bedre seg. Interessen for marxisme-sirkelen har vært svært stor, med ca. 20 deltakere. Studiearbeidet har vært den viktigste virksomheten i laget hittil i år, og vil nok snart gi seg utslag i øket aktivitet i det politiske arbeidet.

Etter marxisme-sirkelen setter vi i gang med en studiesirkel omkring noen av Lenins verker. Emnene som blir behandlet er "Radikalismen", "Statens klassekarakter", "Revolusjonen" og "Partistruktur".

Det intensiverte studiearbeidet har vært mulig gjennom et utstrakt samarbeid med Sosialistisk Studentlag. Vi kommer i tiden framover til å ha de samme studiesirklene som Sos. Stud. og benytter oss av Sos. Stud.s innledere.

Terje Simonsen.

STAVANGER SUL.

LAGSRAPPORT for perioden 7/1-67 - 12/5-68.

Stavanger Sosialistiske Ungdomslag valgte på årsmøte 7. des. 1967 dette styret:

Formann	Egil Engebretsen
Nestform./sekr.	Olaug Mollatveit
Kasserer	Dagfinn Rustad
Studieleder	Lars Gunnar Lingås
Styremedlem	Bjørn M. Bringeland
1. varamann	Kåre Idsø
2. "	Svend A. Vestlye
3. "	Terje Iversen
4. "	Geir J. Johnsen
Faglig leder	Geir J. Johnsen

-11-

Laget har arrangert ett åpent møte. Det var med Sigurd Allern. Det har vært arrangert ett kveldskurs, ett helgkurs (i samarbeid med Sauda SUL) og en foredragsserie.

Lagets økonomi har vært svak, men takket være noen av de nevnte studiearrangementene har laget fått kommunal stønad.

Laget pr. dags dato 9 betalende medlemmer. Noen av lagets medlemmer er aktivt engasjert i kommunepolitikken. Kåre Idsø er medlem av skolestyret og dets budsjett- og tilrådningsnemd. Egil Engebretsen er varamann til det kommunale ungdomsutvalg. SF/SUF har i dette utvalget tatt opp forslag om forbedring av den kommunale støtte til de politiske ungdomsorganisasjonene.

Laget har spredd SUFs brosjyrer. Effektiviteten av disse aksjoner har vært noe varierende.

Laget har deltatt i noe av kontaktarbeidet for å styrke lagsnettett i fylket. Bl.a. var lagets formann i Sauda under reorganiseringen av laget der. Lagets tillitsmenn har også deltatt litt i arbeidet med stifting av lag i Haugesund og på Bryne.

"Norge ut av NATO"-komitéens arbeide på det lokale plan er støttet av laget. Lagets formann sitter i råd og arbeidsutvalg.

Laget har ellers deltatt i Solidaritetskomitéen for Vietnam sitt forarbeide til avvikling av 1.mai-arrangement.

Under Fellesrådet for det Sørlege Afrika sin lysaksjon før jul, deltok også laget i arbeidet.

Lagets formann har representert laget i NATO-dueller med UH, UV og AUF arrangert av elevsamfunnene "Idun" og "STATEK".

Lagets medlemmer har ellers engasjert seg sterkt i diskusjoner på politiske møter.

Egil Engebretsen (sign.)
formann

UTTALELSE FRA GRORUDDALEN SUF vedtatt på styremøte 13/3-68.

Groruddalen SUF ser med beklagelse på den dårlige oppslutninga på Vietnam-stands (hver fredag og lørdag) fra folka i sentralstyret (redaktøren unntatt), i særdeleshet. Det virker som om folka er for betydelige til å stå i noe sånt som en stand. Er det denne tanken som går gjennom disse må den straks fjernes! Flere i sentralstyret har ikke vært på stand en eneste gang. Folk som skal være et eksempel for organisasjonen burde ta seg dette ad notam. Som sosialister er det en av våre viktigste oppgaver å holde kontakt med massene. Dette oppnår man bedre ved å stå på stands enn utallige interne møter. En unnskyldning om at man har for liten tid, er ingen unnskyldning!

Vil man, så kan man! Vi krever praksis og selvkritikk!

RESOLUSJON vedtatt av årsmøtet i ROGALAND SUF 12/5-68.

1. Politikk er eit maktspel, der folket til slutt utgjør den einaste verkeleg sterke maktfaktoren.
2. I dagens Noreg, som er eit klasse- og utbyttersamfunn, er folket henvist til pengefolka og byråkratene sitt forgodtbefinnande. Pengefolka fattar i praksis vedtaka om den økonomiske politikken, som er det grunnlaget resten av politikken bygger på. Pengefolka og byråkratene driv i einskap gjennom kringkasting, presse og andre kommunikasjonsmedel ein enorm propaganda med sikte på å avpolitiserer arbeidsfolk og å gjere dei umedvitne om si eiga stilling.
3. Å tru at pengefolk og byråkrater godviljug vil gi frå seg si utbytтарrolle i dagens Noreg, er urealistisk. Det vil dei aldri gjere, fordi det er bunde saman med deira klåre interesser å halda på det nåværande systemet. Gjennom økonomisk integrasjon og andre tiltak effektiviserer derimot norsk og utenlandsk monopolkapital si undertrykking av arbeidsfolk.
4. Det må være i samsvar med sosialistisk politikk å vedkjenne den avgrensa makta Storting og kommunestyre har. Vi meiner difor at vegen til sosialismen i Noreg går gjennom å reise arbeidsfolk til kamp mot kapitalismen og for sosialismen. Det må vere vår oppgave i tida som kjem å gå i spissen for denne demokratiske kampen og dra resten av dei norske arbeidsfolk med oss.

5. I samsvar med det som til nå er nevnt, vil vi vedkjenne at det sosialistiske arbeidet vårt må få ei noko anna form enn det som til no har vore vanleg, det vil seie å arbeide på same måten som dei borgerlege partia gjer det. Vårt arbeid må derimot ta sikte på å opprette sosialistiske arbeids- og kampgrupper, som etter kvart blir verkelege maktgrupper, som igjen blir dei maktfaktorane som gjennomfører den sosialistiske revolusjonen i Noreg. Vi må ta sikte på foruten å verka i de folkevalde organer, å opprette slike sosialistiske kampgrupper på dei einskilte arbeidsplassane, skolane og universiteta, der dei arbeidar for å reise kameratane sine til kamp, i fyrste omgang for dei nære sakene, i andre omgang mot kapitalismen, som er den eigentlege årsaken til vanskane deira. Kampmidla må vere å drive systematisk propaganda og opplysningsarbeid og streikar og demonstrasjoner, "lovlege" eller "ulovlege". I dette arbeidet er det SF/SUF si klåre oppgave å samle, koordinere og organisere arbeidsfolka sin kamp, og å gå i spissen for han. Siktemålet må vere at det djupe sosialistiske og revolusjonære medvitet som i fyrsten berre eksistere hjå få, skal bli fleire og fleire og til slutt fleirtalet til del. Dette er den einaste vegen til sosialismen i Noreg, og dette arbeidet må difor prioriterast etter det.

6. Vi vedkjenner at det sosialistiske arbeidet vårt treng ei fast ideologisk forankring. SUF er ei revolusjonær rørsle med forankring i et marxistisk materialistisk historiesyn. Men vi vedkjenner også at framgang i arbeidet krev samsvar mellom teori og praksis, at det er av vår praksis vi lærer, men at vi treng teorien til å kaste lys over det praktiske arbeidet.

Våre kamerater i Molde SUL har gjort bra arbeid i gymnassamfunnet "Yggdrasil" ved Molde Gymnas. På et møte med tittelen "Norge ut av NATO" med innledere fra Unge Venstre, Unge Høyre og SUF, lyktes det å snu stemningen mot de konservative, og forslaget til resolusjon fra SUFs representant ble vedtatt med 31 mot 1 stemme. Resolusjonen lyder: "Møtet i Yggdrasil 26/4-68 støtter målsettingen til "Aksjonen for Norge ut av NATO". Det vil si at møtet støtter kravet om folkeavstemning i denne sak, og at Norge skal melde seg ut av NATO i 1969."

-14-

INTRODUKSJON TIL ARBEIDET I OSLO / AKERSHUS SUF

Tidlig i juni sentte fylkesstyret i O/A ut et forslag til diskusjon om lagsarbeidet i høstsemesteret.

Det tok utgangspunkt i arbeidet i det siste året, og pekte på store framgang-
er : 1000 medlemmer, kimen til et faglig arbeid, den store og røde demonstra-
sjonen 1. mai osv. Men dette var bare den ene sida av saka :

"På den andre sida har den overmåte raske og krevende framrykkinga delvis ført
til en skeiv og ensidig utvikling av arbeidet, både når det gjelder studier og
praktisk arbeid. Stor konsentrasjon av arbeidet om trykking, vietnamarbeid osv.
i noen korte perioder har ført til at alt annet arbeid har ligget nede."

Skolearbeidet var ofte dårlig, og det var lite skoleringsarbeid. Konklusjon :

"Alment ser vi at feilen ikke er at det jobbes dårlig, men at arbeidet er uens-
artet og ensidig. Noen lag har bra skolearbeid men er dårlige ellers, andre kan-
skje bra skolerings- eller faglig arbeid, men lite skolearbeid og vietnamarbeid.
Ensidig konsentrasjon på ett eller to områder, dårlig dekning på andre felter,
dette er hovedfeilen i lagsarbeidet for øyeblikket."

Styret mente derfor det viktigste nå var konsolidering, ikke hverving.

Av de sentrale arbeidsoppgaver som blei stilt, var bl.a. konfrontasjon med
"våre taktiske hovedfiender AUF og UH for å "lære å føre krig gjennom å føre
krig", dvs. trene oss opp i politisk nærkamp på deres bekostning". Dette blir
nok likevel ikke aktuelt, fordi "nusenens gnagende kritikk" ser ut til å ha ut-
radert våre motstandere i løpet av sommeren. AUF i Oslo har i hvert fall nesten
utsletta seg sjøl, og ungfascistene er meget lite synlige - kanskje prøver de
å se ut som vanlige folk under tsjekko-rusen.

Men dette var et sidesprang. Forslaget endte med å stille opp 6 hovedpunkter
for lagsarbeidet :

1) Skikkelig studiearbeid, 2) Faglig arbeid, 3) Skolearbeid, 4) Anti-imperialist-
isk arbeid, 5) Spredning av sentralt materiell, 6) Egne og sentrale aksjoner.
Dessuten var det følgende fire tilleggspunkter ("luksuspunkter") :

1) Arbeidsgruppemøter, 2) Lagsavis, 3) Kulturell virksomhet, 4) Gå inn i og
hjelpe lokale SF-lag.

(Det siste punktet er forresten på sommerleiren og andre steder gjengitt som om
vi hadde "vedtatt at alle SUF-ere i landet skal gå ut av SF". Punktet er omtrent
ordrett det samme : i det nye forslaget, så folk får dømme sjøl.)

Etter at forslaget blei sent ut har mye skjedd - det er behandlet andre steder.
Resultatet er i hvert fall et revidert forslag fra fylkesstyret.

Hvorfor får vi det sendt ut til hele landet ? Forslaget er et resultat av drøfta-
elser i O/A på grunnlag av lokale forhold. Ingen må missforstå oss dit at vi
vil tvinge alle lag til å drive på vår måte, og - si at dette skal gjelde
hele SUF. Vi har to grunner :

1) Dovenskap. Vi slipper arbeidet med en ekstra utsendelse akkurat nå, med alt
det andre arbeidet vi har før årsmøtet.

2) Forslaget gir et slags innblikk i det som skjer i O/A, og i den arbeids-
formen vi prøver å innføre på fylkesplanet. Kort sagt : Vi tror det kan være
saker av interesse for folk også utenfor O/A, og muligens ideer de kan bruke.

Det er fint om det kommer kommentarer også utenbys fra.

Tron Øgrim

-15-

Til laga i Oslo/Akershus :

Om hovedoppgavene i lagsarbeidet høsten 1968

Innledning til diskusjon II - september -68

I

Kritikk av forslaget fra juni -68

1) Hvorfor nytt forslag ?

Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk.
Vi kan kvitte oss med de dårlige vanene og beholde de gode.

- Mao Tse-tung -

I juni sente fylkesstyret ut et diskusjonsopplegg om lagsarbeidet i høst. Det munnet ut i et forslag som i 6 punkter forsøkte å avgrense de områdene der laga må bedre arbeidet, og er vanligvis blitt kalt "de 6 punktene".

I sommer er forslaget drøfta i litt over halvparten av laga. I samband med det er viktig kritikk og verdifulle rettelser kommet til.

På sommerleiren blei dessuten hovedoppgavene for hele SUF i tida framover drøfta. Det kom fram at SUFs viktigste svakheter er for lavt skoleringsnivå, og at SUF ikke arbeider etter den demokratiske sentralismens prinsipper. Hovedoppgaven for SUF som helhet må nå ligge i å rette på dette.

Det er klart at dette har betydning for den videre behandlinga av forslaget. For å lette innspurten som nå blir nødvendig har fylkesstyret derfor revidert det gamle forslaget, og forsøkt å få med det nye som er kommet fram.

2) De viktigste lærdommene fra sommerleiren.

Et parti som leder en stor revolusjonær bevegelse kan umulig vinne seier uten å beherske den revolusjonære teori, uten å være i besittelse av kunnskaper i historie, uten grundig forståelse av den praktiske bevegelsen.

- + -

Organisatorisk må prinsippene for et
en sentralisert ledelse overholdes strengt.

alment demokratisk liv under

- Mao Tse-tung -

Sommerleiren avslørte SUFs to viktigste svakheter : SUF mangler et enhetlig, høyt skoleringsnivå og en demokratisk-sentralistisk arbeidsstil.

Enhetlig skolering : Dette betyr ikke en hvilken som helst skolering, men studier i Marxismen-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning, og studier av den konkrete virkeligheten (klassekampen - i Norge og internasjonalt) i samband med teorien.

Demokratisk sentralisme : må ikke forveksles med liberalisme og formaldemokrati (som i SF-Vs partiene) eller fachtistisk kadaverdisiplin (som i høyresosialdemokrat- og revisjonistpartiene).

Demokrati betyr at de sentrale spørsmålene hele tida blir diskutert på alle plan i organisasjonen, at høyere organer gjør sitt beste for å få diskusjonen helt ned i grunnorganisasjonene, og at denne diskusjonen er grunnlag for vedtaka. Først etter en sann diskusjon får den formelle retten til å stemme, velge landsmøtedelegater osv. virkelig verdi og innhold.

Sentralisme betyr at vedtak som på demokratisk vis er fattet etter diskusjon, skal følges av alle. Når vedtak er fattet, skal lavere organer berge seg for høyere, mindretallet for flertallet, individet for organisasjonen. Et vedtak først fattet - f.eks. om å støtte en gruppe arbeidere i kamp - skal ingen i organisasjonen kunne gå mot vedtaket, la oss si ved å støtte lønnsnemd.

-16-

Sentralismen sikrer at flertallets vilje blir satt ut i livet. Den kan derfor sees som en nødvendig forutsetning for at demokratiet virkelig skal fungere, og organisasjonen bli et slagkraftig redskap i klassekampen.

Vi ser at jamført med det forrige forslaget til fylkesstyret har diskusjonen på sommerleiren trengt langt dypere ned i spørsmålene. Særlig når det gjelder bedringa av arbeidsstilen kommer fylkesstyrets forslag til kort, ettersom det bare snakker om å gjøre arbeidet mer allsidig, uten å peke på at innføringa av den demokratiske sentralismen er det helt sentrale i samband med dette.

3) Oppsummering av diskusjonen om forslaget.

Å sammenfatte massenes meninger, gå ut til massene med dem igjen, holde fast ved dem og gjennomføre dem, for på denne måten å utarbeide riktige ideer for ledelse - det er den grunnleggende metoden for ledelse.

- Mao Tse-tung -

Alment har diskusjonen vist at det var riktig å legge hovedvekt på konsolidering framfor på noen storslått ytre organisatorisk offensiv. I denne betydning er forslaget altså i hovedsaka riktig.

Den viktigste feilen som er kommet fram er at forslaget ikke tar hensyn til at forholdene er forskjellige i forskjellige lag, men skjærer alle over en kam. "De 6 punktene" er et krevende program med et sterkt krav om å utvikle en alsidig virksomhet. Men for nye lag vil spørsmålet ganske enkelt være å utvikle en virksomhet - å komme i gang. For den store gruppa av nye eller nykonstituerte lag, kan dette krevende programmet ikke gjelde fullt ut. Helt gjelder det bare for de litt eldre, veletablerte laga. For de nye laga og gruppene må det høyden peke mot et mål man skal nå på lengre sikt, og ellers være en rettleiing til handling på det begrensede området der man først utvikler praksisen.

Det må altså klart fastslås at "de 6 punktene" bare er et program for de litt eldre, veletablerte laga, ikke for fylkesorg. som helhet.

Videre når det gjelder hvervestopp : her blei det heller ikke klart nok understreka at forholdene må vurderes på hvert enkelt område. Det går ikke tydelig nok fram at sjøl om vi stopper hvervinga på brei fornt, er hverving på enkelte steder og områder helt nødvendig : til nye lag, på steder der vi spesielt trenger kontakter, hverving av arbeiderungdom osv.

Kritikken av "de 6 punktene" var denne :

Punktet om skikkelig studiearbeid mente de fleste laga som hadde diskutert forslaget bør skilles ut og settes klart foran alle de andre punktene.

Videre blei det pekt på betydninga av skikkelig indre lagsarbeid. Det bør utheves i et eget punkt. Her bør legges vekt på :

Skikkelig samband mellom styre og medlemmer - tilstrekkelig informasjon om og diskusjon av alle viktige saker. Det kom fram at i de fleste laga er sentrale skriv, bulletiner osv. ikke blitt spredd effektivt.

Skikkelig styrearbeid - det må velges et arbeidende styre som har fast hånd om alle rutinesaker, har klare indre ansvarsforhold og ikke lar seg influere av feilaktige ideer ("kollektiv ledelse" eller "stort styre for å skolere usikre folk").

I samband med dette mente noen Oslo-lag at punktet om arbeidsgruppemøter burde opp blant hovedpunktene. Mot dette hevda andre - bl.a. et akershuslag - at dette var riktig for Oslo, men umulig i Akershus pga. store indre avstander i laga.

Videre blei det pekt på at punktene om "spredning av sentralt materiell" og "aksjoner" handler om det samme og godt kan slås sammen.

Videre har utviklinga sjøl ført til endringer i flere punkter - interesseorganisasjonene får stor betydning i skolearbeidet, det faglige arbeidet er noen steder bedret, tilstanden i NATO-kampanjen er kritisk. Dette er nytt siden i vår.

Videre har man diskutert om det bør være en ^{lanbyrdes} prioritering av de konkrete arbeidsoppgavene. Noen mente f.eks. at fagligarbeidet burde settes før det anti-imperialistiske arbeidet. Mot dette blei det argumentert med at det antiimperialistiske arbeidet (i form av stands, dørsalg av for vietnam o.l.) har vist seg å være noe av det beste massearbeidet vi har gjort.

Tilslutt om tilleggspunktene : enkelte kamerater mente at kulturell virksomhet burde opp blant hovedpunktene.

Mange kamerater mente dessuten at det måtte markeres tydeligere at å "gå inn i og hjelpe lokale SF-lag" var langt mindre viktig enn alt det som er nevnt før, og bør prioriteres lavest - uten sammenlikning.

Kampanjen må oppsummeres : En kamerat i fylkesstyret pekte på at en kampanje av denne typen må foregå i et bestemt tidsrom, for deretter å bli kritisert og diskutert. Bare på denne måten, med regelmessig oppsummering av resultatene, kan sånne kampanjer få noen virkelig verdi, og målsettinga for det framtidige arbeidet fastsettes.

II

b) Nytt forslag til hovedpunkter i lagsarbeidet.

1) Fellesoppgaver for fylkesorg. og alle laga.

"Ferre og bedre tropper og enklere administrasjon." Høsten 1968 skal vi konsentrere oss om å heve skoleringsnivået, innføre den demokratiske sentralismen og kvitte oss med ensidighet og ujamnhhet i arbeidsstilen, sånn at vi kan få et fast grep om arbeidet på de viktigste områdene.

Vi skal konsolidere det vi har oppnådd - ikke ha noen storslått ytre offensiv for å stifte nye lag, hverve massevis av medlemmer og gjøre organisasjonen mye større. (Forbehold se note.) I samband med dette bør alle eldre lag gå grundig gjennom kartotekene og kvitte seg med papirmedlemmer.

Felles for alle lag blir disse to oppgavene :

Så snart som mulig få i stand skolering i Marxisme-Leninisme, Mao Tse-tungs tenkning, og utvikle denne skoleringa videre.

Innføre den formen for arbeidsstil som lar alle politisk viktige spørsmål, alle spørsmål av sentral betydning for SUF som helhet og alle viktige lagssaker bli avgjort etter grundig diskusjon på lukkede medlemsmøter, arbeidsmøter e.l.

Arbeidet for å heve nivået tar form av en kampanje for konsolidering. Den vil holde på ut dette halvåret, og deretter vil den bli kritisert og diskutert, og resultatene summert opp, i løpet av januar-februar.

På grunnlag av disse erfaringene vil vi etter det sette fast målsettinga for nye kampanjer som følger.

Note : Hvervestoppen gjelder alment for fylkesorg, så å si "i store trekk". Vi må ta følgende forbehold :

Vi må ta initiativet og stifte lag eller gruppe dersom det alt er SUF-ere på et sted, og de har et sterkt behov for det for å utvikle arbeidet. Dessuten må vi sjølsagt hjelpe til når nye folk kommer og tør om å få stifte lag.

Nye og nykonstituerte lag må hverve det de trenger for å bli så sterke at de kan utvikle virksomheten. Det er deres form for konsolidering.

Nye medlemmer må hverves der vi spesielt trenger kontakter eller trenger flere for å drive skikkelig, f.eks på en del skoler o.l.

Laga må ta opp spesielt aktive folk som av egen drift kommer og ber om å få være med i arbeidet, eller andre som man vet vil tilføre laget mye. Dette blir også nødvendig for å oppveie naturlig frafall.

Hvervøstoppen gjelder slett ikke arbeiderungdom.

2) Hovedoppgavene for forskjellige lagstyper.

"Ta et fast grep". Det vil si at partiutvalget ikke bare må "gripe", men må "holde et fast grep" på sine hovedoppgaver. ... Det duger ikke om en lar være å gripe til, og det duger heller ikke om ikke grepet er fast nok.

- Mao Tse-tung -

For å få et fast grep om utviklinga av kampanjen for konsolidering, må man ta hensyn til de forskjellige forholdene i hvert enkelt lag og klare å tillempe den i smaband med lagstypen. Grovt reknet kan vi si vi har tre hovedtyper lag i fylkesorg for tida :

a) De litt eldre, veletablerte laga (omtrent 10). De har fordelene av å ha stabilisert seg, og har en del teoretiske og praktiske erfaringer. De må derfor stille høye krav til seg sjøl. De "6 punktene" er skrevet spesielt for dem (se punkt 3).

b) Studentlaget SUF-stud. Det må stille minst like høye krav til seg sjøl som de mest veletablerte bydels- og kommunelaga, og høyne nivået i samsvar med de "6 punktene" med de forbehold og tilpasninger som må gjelde for universitetet (det er vanskelig å drive vanlig "faglig arbeid" "skolearbeid" osv.)

I tillegg til dette må SUF-stud komme til klarhet over sine egne, særlige oppgaver. Vi vil antyde disse :

Ta del i og utvikle interessekampen på universitetet, med det mål å på lengre sikt skape en front mellom arbeidere og studenter.

Skape det enhetlige grunnlaget i laget som trengs om denne kampen skal kunne føres seierrikt. Bli kvitt feilaktige ideer som strider mot dette og mot SUFs hovedlinje.

Gjennomføre den nødvendige organisatoriske omskapning : celledeling osv.

Bedre integrasjonen av SUF-stud og resten av fylkesorg. Fylkesorg som helhet trenger SUF-studentene som sjokktropper og avantgarde i aksjoner, i det praktiske arbeidet, som studieledere i laga osv.

Starte utredningsarbeid av den konkrete norske virkelighet (klassekampen) med marxismen-leninismen som våpen. Dette utredningsarbeidet er av stor betydning for SUF og hele den revolusjonære bevegelsen, og kan lettest gjøres av SUF-studenter.

c) Helt nye eller nykonstituerte lag og grupper/- lag som nylig har startet arbeidet, eller akkurat skal til med det. De mangler stabilitet og erfaring, og må sjølsagt ikke stille de samme krav til seg sjøl som de laga vi nevnte før.

Deres viktigste oppgave blir å få i gang jamn, stadig virksomhet i laget ved å :

Få med nok folk i laget til at det kan danne seg en fast, arbeidende kjerne.

Få disse folkene med i studier av Marxismen-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning (lærere kan om det trengs skaffes fra fylkesorg.)

Fra starten av innføre den arbeidsstilen som går ut på at de viktige sakene blir gjennomdrøftet og avgjort av medlemmene på medlemsmøte.

Starte praktisk virksomhet på ett eller flere områder (Skolearbeid, faglig arbeid, FNL-gruppe, åpne møter) der det er best muligheter til det og kreftene rekker til.

De nye og nykonstituerte laga kan drøfte de "6 punktene" for å få en idé om hva som er viktig å arbeide med og hva som er mindre viktig, men de må ikke oppfatte dem som noen målsetting for sitt arbeid.

3) Minimumsprogrammet for de veletablerte laga.

Lær å spille piano ... bruke alle fingrene, rytmisk og i riktig samvirke ... vi må passe arbeidet på alle områdene - og ikke ofre all oppmerksomhet på noen problemer og utelukke andre. Overalt der det er problemer, må vi sette fingeren på dem - dette er en oppgave vi må mestre.

- Mao Tse-tung -

De litt eldre laga som har fått i gang en stabil virksomhet vil i tillegg til målsettinga å heve skoleringsnivået og å innføre den demokratiske sentralismen måtte stille seg målsettinga å utvikle en allsidig virksomhet. "Lære å spille piano ... passe arbeidet på alle områdene - og ikke ofre all oppmerksomhet på noen problemer og utelukke andre."

Dette betyr at vi må skille ut de viktigste områdene fra de mindre viktige. Formann Mao peker på at vi må ha hovedoppgaver og underordnede oppgaver i arbeidet, dvs. fastslå hvilke oppgaver alle andre bør underordnes og om nødvendig settes til side for.

Hovedoppgaven for de veletablerte laga blir å "lære å spille piano ... passe arbeidet på alle områdene." Disse områdene er det vi avgrenser gjennom de 6 punktene for utviklinga av et allsidig lagsarbeid.

De 6 hovedpunktene :

I

1) Skikkelig studiearbeid.

Hvert lag må prøve å dra alle medlemmer med i studier av Marxisme-Leninisme, Mao Tse-tungs tenkning i løpet av høsten. Studiet av Maos verker og statens rolle bør stilles sentralt. (Flere opplegg vil komme gjennom SOR og fra sentralstyret.)

I tillegg bør studier legges inn i samband med det praktiske arbeidet i styremøter, arbeidsgruppemøter o.l. Det beste og enkleste er da som regel å bruke sitater av Mao Tse-tung, etter mønster av sommerleiren og fylkesstyret. Studiearbeid kan godt drives i samband med arbeidet på andre felter - i anti-imperialistisk arbeid (f.eks. en Vietnam-sirkel i FNL-resji) faglig arbeid osv.

II

Bedring av arbeidsstilen.

2) Et fast grep om det indre arbeidet.

Laga må gjennomføre den praksis at viktige politiske saker, sentrale skriv, de viktigste lagssakene osv. behandles på lukkede medlemsmøter eller arbeidsmøter, der de drøftes grundig og avgjøres av medlemmene. Alle medlemmer må føle plikt til å purre på og kritisere styret når dette ikke blir gjort. Styret må møtes regelmessig, ikke bare samles når det kommer skriv eller er viktige saker. Det må ta alvorlig på plikten til å forberede saker for laget og dra medlemmene med i arbeidet. Det må ha klare indre ansvarsforhold. Det må velges med tanke på at det skal jobbe, og passive styremedlemmer må skiftes ut så snart som mulig.

Ultrademokratiske og liberalistiske ideer må avvises. En form er her at styret sender alle fillesaker (kjøp av frimerker osv.) over til medlemsmøtet, uten å skille mellom likt og ulikt. En annen form gjelder styrets sammensetning : man velger "kollektiv ledelse" eller "stort styre for å trekke med usikre medlemmer". I virkeligheten truer dette lagsarbeidet, og er derfor ikke virkelig demokratisk. Lagsdemokratiet sikres ved at medlemmene avgjør saker av betydning etter drøfting og ideologisk kamp, ikke ved formelle avgjørelser på medlemsmøter i alle saker eller fiksfakserier i styret.

-20-

3) Skikkelig behandling av arbeidsoppgaver fra sentralt hold.

UNGSOSIALISTEN, SUFs talerør, skal selges til alle medlemmer (minst!) og oppgjør sendes inn.

Sentrale brosjyrer skal deles ut 100 øk effektivt og om nødvendig på dagen. Effektivt innkallingssystem og god disiplin må sikre at flest mulig på kort varsel kan mønstres til sentrale demonstrasjoner, møter o.l. Laget må "holde seg i trening" når det gjelder sanne ting, og også når det gjelder gjennomføring av egne aksjoner (nattmaling osv.)

Arbeidsoppgavene fra sentralt hold gjør oss i stand til å mønstre vår hovedstyrke : evnen til ikke bare å jobbe hver for oss, men også slå samlet på et hvert tidspunkt. Samtidig er oppslutninga om dem vår beste styrkedemonstrasjon utad.

4) Faglig arbeid.

Alle lag bør ha en ferdig plan for øyeblikkelig dekning av alle større bedrifter i distriktet med brosjyrer og løpesedler.

Laga må samle opplysninger om forholdene på hver enkelt bedrift i distriktet, for på lengre sikt å sette i gang lokale aksjoner og skaffe kontakter.

Alle medlemmer som har høve til det, må fagorganisere seg og gå på fagforeningsmøter.

Arbeiderungdom i distriktet bør trekkes med i laget i så stor grad som mulig. Det er bra om man kan starte faglig studiearbeid. Dette er ikke minst viktig der det er lite industri og lite arbeidere i laget. Nettopp her kan borgerlige ideer om den "feite norske arbeider" lett slå rot, en trussel som må tas svært alvorlig.

5) Skolearbeid.

SUF-laga må holde i gang arbeid på alle skolene i distriktet :

Der mulighetene ligger til rette, vil det viktigste arbeidet nå kanaliseres gjennom folkefronter for interressekamp på de forskjellige skolene.

Minstekravet er at laget skaffer kontakter på alle skolene i distriktet, får SUF-erne og andre progressive til å stille som tillitsmenn, delta i evt. elevsamfunn, skrive i skoleavisa osv.

Laget må sørge for at medlemmer som går på skole utenfor distriktet, blir med i arbeidet på sin skole.

FNL-grupper og andre typer fronter hjelpes i gang der det er grunnlag for det.

6) Anti-imperialistisk arbeid.

SUF -laga må støtte opp om det anti-imperialistiske arbeidet i distriktet i samsvar med prinsippene for folkefrontarbeid.

Laget må føle ansvar for at FNL-gruppene i distriktet holdes i gang, støtte dem om de ikke er aktive osv. Dette kan godt samordnes med studiesirkel (om imperialismen, Vietnam e.l.) i FNL-resji).

SUF-laget må føle ansvar for at det arbeider anti-NATO komité av progressive og patriotiske folk i distriktet. Dette er særst viktig nå, ettersom NATO-kampanjen er inne i en krise og trenger støtte. Vi foreslår at der det faller naturlig, drøfter SUF-lag i nærheten av hverandre dette i fellesskap.

- + -

Tillegg. Punktene nedenfor gir eksempler på arbeidsoppgaver som er av mindre viktighet for laget enn de som er nevnt før. De må altså straks settes til side, dersom de kommer i motsetning til det viktigste arbeidet - noe de forresten slett ikke alltid behøver gjøre.

Lagsavis - med interne meldinger, debatt, artikler osv. Kan i mange tilfeller bedre arbeidet i laget og dra flere med, men må ikke drives dersom det blir et storslått prosjekt som opptar mye av kreftene.

-21-

Kulturell virksomhet - revolusjonær virksomhet, teater osv. Dette er ingen uvesentlig front i kampen mot kapitalen. Men den må likevel underordnes "de 6" i likhet med lagsavisa.

Gå inn i og hjelpe lokale SF-lag - må bare skje dersom alle "de 6" er dekket. SF-arbeidet krever av forskjellige grunner svært mye tid i forhold til resultatene. SUF-eres hovedoppgave er ytre arbeid blant ungdom, ikke indre arbeid blant gamle SF-ere.

Av samme grunn bør SUF-ere også aldri gå inn i et lag der de blir dårlig mottatt av et flertall. Dette vil neppe være verd slitet, men føre til et uforholdsmessig krafttap på fullstendig steril indre kamp. De eneste som vil ha glede av dette er høyrefløyen som hisser til Springer-stemninger og snakker om "SUF-kup". De vil sikkert ha glede av nye argumenter til hetspropagandaen.

TIL LAGA.

Fylkesstyret ber om at alle lag som ikke har drøftet forslaget så snart som mulig får det tatt opp til diskusjon. Dessuten bør de laga som alt har tatt det opp, vurdere sine resultater på nytt i lys av det nye som er kommet fram.

En måte å drøfte det på kan kanskje være å ta det opp punkt for punkt, diskutere det, komme med bemerkninger og kritikk. Etter det kan man diskutere det teoretiske og praktiske nivået i laget, og om forslaga her virkelig kan brukes til å bedre nivået i laget. Diskusjonen bør refereres og sammenfattes, sånn at laget kan føre den fram på fylkesplanet.

Vi regner med at forslaget skal ferdigbehandles på fylkeskonferansen som vil komme i tida rett etter landsmøtet.

Fylkesstyret
i Oslo / Akershus SUF.

